

SATANISMUL ÎN MUZICĂ-PUSTIIREA SUFLETEASCĂ A TINERETULUI

Costel-Mirel I. V. Nechita*

Abstract: *The Satanism in music-the spiritual devastating of the youth. God is the source music. And because God has no beginning and no end, no music is not defined by these temporal dimensions. Song is to unite souls have not never known and to strengthen links between people, learn from any distance, for which he received the name of universal language that can be deciphered and studied in every corner of the world. The purpose is to enjoy music and light through various songs and texts, to convey a good feeling, nice and optimism human soul troubled and saddened. Gradually, the music becomes weapon of the devil. Since the second half of the twentieth century, there are composers who inspired rhythms and melodies satanic destroyers. The thirst for fame and celebrity at any cost, the artists are making them to accept even the ultimate compromise, which is to sell their soul to Satan. Satanic music are involved in both Romanian and foreign performers. We have on hand many remedies to get out of this crisis. The media promotes performances that instead of helping youth more you sink. Out of the impasse can only be achieved by leaving any vicious entourage, changing life and union with Christ through the sacraments of confession and communion, giving eternal life.*

Keywords: *God, angel, devil, satanic music, occultism, Baphomet, pentalfa, Christian remedies.*

Introducere

Mesajul transmis de artele frumoase este perceput diferit, de fiecare om, în parte. Inițial, muzica, armonie din Armonia Supremă, a slujit ca instrument de preaslăvire a divinității, fiind folosită, în acest sens, de îngeri și de oameni. Căderea celor două lumi, create de

---

* Conductor of the Iasi Metropolitan Cathedral choir and PhD Assistant Professor at the Department of *Church Music* of the Faculty of Orthodox Theology, at “1 Decembrie 1918” University, Alba Iulia, Romania.

Dumnezeu, a adus anumite modificări privitoare la scopul și modul de folosire a muzicii. Îngerii buni au continuat să-L slăvească pe Creatorul cerului și al pământului, iar cei răi, transformați în diavoli, au inventat, din invidie, foarte multe metode de distrugere. După căderea în păcat, omul a căutat mai multe variante pentru a redobândi liniștea și frumusețea raiului pierdut, și de a reînnoia legătura cu Dumnezeu. Această legătură va fi refăcută parțial, nevăzut, prin rugăciunea tainică, iar în mod văzut, prin îmbrăcarea rugăciunii rostite în mantia prea frumoasă a muzicii de laudă, de cerere și de mulțumire. În timp, muzica, lipsită de caracterul religios, a devenit o artă senzuală, iar în vremurile mai din urmă, armă de distrugere sufletească a unei importante părți a societății. În studiul de față vom arăta care este originea muzicii, ce rol are ea pentru suflet, precum și schimbările care au intervenit în interiorul ei, de-a lungul vremii. Spre final sugerăm câteva remedii, ce se doresc a fi salvatoare din capcana muzicii distructive.

1. Izvorul și menirea muzicii

Izvorul muzicii se află în Dumnezeu, așa cum toate se află în El, din veșnicie. Evanghelia după Ioan 1, 3 ne spune că: *Toate prin El s-au făcut și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut*. Și pentru că Dumnezeu nu are nici început și nici sfârșit, nici muzica nu este delimitată de aceste dimensiuni temporale, pentru că slăvirea Lui Dumnezeu este veșnică. *Existență din veci în Dumnezeu, muzica a fost percepută în timp: întâi de lumea îngerilor, primii în ordinea creației și apoi de om, cu tot ce îl înconjoară*¹. Crearea lumii nevăzute și a celei văzute s-a desăvârșit în armonia dintre Persoanele Sfintei Treimi. Slăvirea lui Dumnezeu prin cântare nu s-a făcut doar de către cele două lumi create, ci de întregul univers, care îl sărbătorește pe Creatorul cerului și al pământului. Dumnezeu îl întreabă pe Iov: *Unde erai tu, când am întemeiat pământul ? Spune-*

---

¹ Costel-Mirel I. V. Nechita, *Pastorația prim muzică*, Sibiu, Edit. Arhip Art, 2009, p. 13.

Mi, dacă știi să-mi spui ! Atunci când stelele dimineții cântau laolaltă și toți îngerii lui Dumnezeu mă sărbătoreau ? (Iov 38, 4, 7).

Până la căderea îngerilor și a omului din rai putem vorbi, așadar, despre cântecul de laudă adus lui Dumnezeu. După cădere *graiul îngerilor căzuți – transformați în diavoli – devine nemuzical, o larmă zgomotoasă, un grai urât, întunecat, fără culoare. Ei pierd bucuria preajmei lui Dumnezeu*². Prin ascultare de sfatul șarpelui și neascultare față de Dumnezeu, armonia existentă în om este tulburată prin alterarea celor trei însușiri cu care a fost înzestrat: mintea, rațiunea și voința.

Dacă în cazul îngerilor căzuți nu s-a mai încercat o revenire la starea cea dintâi, din cauza mândriei lor, în cazul omului căzut, redobândirea raiului pierdut a devenit principalul ideal, metodele de recăpătare a acestuia fiind diverse. În lupta aceasta intervine, de foarte multe ori, Însuși Dumnezeu, care veghează permanent atât asupra căderilor cât și urcușului nostru duhovnicesc. Sfântul Vasile cel Mare precizează:

„Duhul Sfânt a văzut că neamul omenesc este greu de îndrumat spre virtute și că noi, din pricina înclinării spre plăcere, neglijăm cu totul viețuirea cea dreaptă. De aceea, ce face? A unit dogmele cu plăcerea cântatului, ca, odată cu dulceața melodiei, să primim pe nesimțite și folosul cuvintelor de învățătură; face la fel ca doctorii cei înțelepți; aceștia adeseori ung de jur împrejur cu miere paharul în care dau bolnavilor fără poftă de mâncare doctorii mai amare. Pentru aceasta, dar, ni s-au alcătuit aceste melodii armonioase ale psalmilor, pentru ca celor care sunt copii cu vârsta sau cei care sunt cu totul tineri cu purtarea să li se pară că ei cântă, dar de fapt își instruiesc sufletul...cuvintele psalmilor le cântă și acasă și le fredonează și în piață”³.

Sfântul Grigore Sinaitul ne îndeamnă:

---

² *Ibidem*, p. 22.

³ Sfântul Vasile cel Mare, *Scrieri. Omilii la Hexaemeron. Omilii la Psalmi. Omilii și cuvântări*, traducere de Dumitru Fecioru, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1986, p. 183.

„Când vei șede ziua sau noaptea, liniștindu-te, rugându-te des lui Dumnezeu, fără gânduri, într-o smerenie, și va slăbi mintea ta să strige, iar trupul și mintea te vor dura prin fixarea puternică, prin chemarea deasă a lui Iisus, încât nu vei mai simți căldura și nu te vei mai veseli și deci nu vei mai avea râvna și răbdarea ce se naște din această stare, ridică-te în picioare și cântă singur sau cu ucenicul care e cu tine, sau îndeletnicește cu meditația vreunui cuvânt. Când stai și cânti singur, zi și ‘Sfinte Dumnezeule’ ... Pe urmă fă iarăși rugăciunea cu sufletul sau înțelegerea, mintea luând aminte la inimă”⁴.

Psalmistul David cheamă tot universul, *toată suflarea*, în a-L lăuda pe Dumnezeu prin cântare (Psalmii 148, 149 și 150).

Cântarea are rolul de a uni suflete ce nu s-au cunoscut niciodată și de a întări legăturile dintre oameni, aflați la orice distanță, fapt pentru care a primit denumirea de *limbaj universal*, care poate fi descifrat și studiat în orice colț al lumii. Menirea muzicii este de a bucura și a lumina prin melodii diverse și texte, care să fie plăcute auzului și să transmită un mesaj decent și o stare de bine și optimism sufletului omenesc zbuciumat și întristat.

„Cine se mai poate socoti vrăjmaș cu cel care a înălțat același glas spre Dumnezeu ? - spune Sfântul Vasile cel Mare. Cântatul psalmilor aduce, deci, cel mai mare bun: dragostea. Cântatul împreună este ca un lanț care duce la unire; unește poporul în simfonia unui cor ... Psalmul este glas al Bisericii; psalmul înveselește sărbătorile; psalmul creează tristețea cea după Dumnezeu ; psalmul scoate lacrimă și din inimă de piatră; psalmul este lucrul îngerilor, viețuire cerească, parfum duhovnicesc”⁵.

Secole de-a rândul, muzica l-a însoțit pe om în momentele ușoare sau mai grele ale vieții. Majoritatea compozitorilor, înzestrați de Dumnezeu cu acest talant, au oferit umanității opere muzicale de

---

⁴ Sfântul Grigorie Sinaitul, *Despre liniște și despre cele două feluri de rugăciuni, în 15 capete*, în „Filocalia”, vol. 1, ediția a IV-a, traducere, introducere și note de Dumitru Fecioru, București, Editura Harisma, 1993, p. 179.

⁵ Sfântul Vasile cel Mare, *op. cit.*, p. 184.

valoare universală, care au străbătut vremurile până la noi. Indiferent de genul în care au creat: muzică populară, ușoară, clasică etc., au avut grijă să compună muzică care să-l slujească și încurajeze pe om și nu să-l distrugă. Pentru că *adevărata muzică, care înalță și sensibilizează sufletul, este cea de inspirație divină, muzica descoperită melozilor și cântăreților în decursul timpului*⁶.

2. Folosirea muzicii în mod distructiv

Treptat, muzica, mod de preaslăvire a îngerilor și a omului, dornic de împăcare cu divinitatea, devine armă de luptă a diavolului. Dacă celelalte arte pot exprima, deopotrivă, lumina și întunericul, frumosul și urâtul, binele și răul, nici muzica nu face excepție de la această regulă, deoarece pe lângă efectul benefic despre care am vorbit, poate avea și efect malefic asupra sufletului. Diavolul, cunoscător al acestei realități, a luptat dintotdeauna împotriva omului, căutând și inventând mijloace de amăgire cât mai sofisticate cu scopul de a atrage sufletele în prăpastia pierzării. Dacă am înțeles ce mare rol are muzica în înălțarea sufletelor la Dumnezeu, ne vom da seama, că cel ce este viclenia în sine, a înțeles și rolul distructiv al acesteia, folosindu-se de faptul că omul a fost înclinat mai mult spre rău decât spre bine, ascultând mai degrabă de sfatul ispitorului decât de cel al lui Dumnezeu. Unul din aceste sfaturi a fost acela de a asculta muzică de orice fel, mai puțin din aceea care se referă la Dumnezeu, pentru că satana cunoaște efectele muzicii, ca cel ce a cântat cândva în corul îngerilor. În acest sens, a început a strecura în mintea omului ideea că aproape toate cântecele ce se referă la Dumnezeu și sfinți, sau muzica clasică, ușoară sau populară, sunt prea monotone și că omul ar fi mult mai satisfăcut dacă ar asculta și altfel de muzică, care să revoluționeze firea umană. Satisfăcuți, oamenii și-au găsit chiar un reprezentant în persoana zeului Pan, care cânta din flaut. Omul, dornic de nou, sesizează un efect ciudat,

---

⁶ Costel-Mirel I. V. Nechita, *op cit.*, p. 18.

nemaiîntâlnit, atunci când ascultă și alt fel de muzică, care îi oferă altceva decât muzica obișnuită. Adepții noului stil muzical sunt în general tinerii, care se simt încorsetați de Biserică, de legea morală, de societate, sau de părinți.

Referindu-ne la muzica de inspirație satanică, se nasc o serie de întrebări, la care vom încerca să răspundem în cele ce urmează.

a) Când a apărut acest gen de muzică și care este scopul său ?

Prima schismă sau ruptură, apare în muzică odată cu căderea îngerilor. Sfânta Scriptură nu menționează nici un moment de manifestare prin muzică a demonilor. Nu știm dacă, și în ce scop, au folosit diavolii muzica până la crearea omului. Poate pentru preaslăvirea răului, dar mă îndoiesc că în iad mai este dispoziție pentru cântare ... În plus, muzica le-ar fi adus aminte acestora de starea pe care o aveau alături de Creator, înainte de cădere, stare pe care au urât-o, ulterior, din cauza mândriei. Nici după crearea și căderea omului nu s-a folosit, secole întregi, muzica în mod atât de distructiv ca în vremurile din urmă. Abia odată cu diversificarea și perfecționarea instrumentelor și tehnicii muzicale, diavolul profită și își începe lucrarea de pervertire a minții și inimii adepților acestui gen muzical, creat pentru sustragerea ascultătorilor de la scopul suprem al muzicii, acela de a aduce slavă Creatorului-Dumnezeu, ideii de frumos și bine, și îndreptarea minții și inimii către urătorul de oameni, pe care unii îl vor numi prin cântare, sau simboluri expuse prin gesturi: satana, 666, înger de lumină, creator, stăpân, domnul meu ș. a.

Începând cu a doua jumătate a secolului al XX-lea, apar *compozitori ... inspirați satanic, care scot din mintea lor tulburată ritmuri și melodii care distrug generații ... Muzica satanică este o muzică schismatică, apărută în timp, în ton cu epoca în care au trăit compozitorii și contemporanii lor, fără de care nu ar fi avut*

*credibilitate și adepți*⁷. O numim muzică de inspirație satanică pentru că este inspirată în mod direct chiar de către diavoli.

b) Cum au ajuns cântăreții de top să prefere, să compună și să interpreteze muzică satanică ?

Setea pentru faimă și celebritate, cu orice preț, a unor artiști, îi fac pe aceștia să accepte chiar și compromisul suprem, acela de a-și vinde sufletul celui rău. Ce urmează, este treaba diavolului, care îi inspiră în text și muzică. Unii aud aceste voci interne, fapt pentru care nu mai au odihnă și ajung chiar până la sinucidere. Oricine încearcă să rupă această legătură demonică este ucis de către cei care controlează *Industria muzicală* și celelalte industrii, adică de Societatea secretă *Illuminati*, fondată, la 1 mai 1776, de Adam Weishaupt, cu scopul de a domina întreaga lume și de a pregăti *Noua Ordine Mondială*. Așa s-a întâmplat cu Michael Jackson (și cu mulți alți artiști), după ce s-a eliberat de *Illuminati*, odată cu înregistrarea videoclipului *Black of White* în 1990, în care distruge simbolurile satanice, eliberându-se de puterea celui rău.

c) Simboluri și texte satanice exprimate prin gesturi și texte muzicale de anumiți artiști, mai ales în muzica rock metalica

Dintre semnele întrebuițate de sataniști amintim: semnul bestiei-666, ochiul care vede tot, piramida, fulgerul, semnul lui Baphomet, figura cu cap de țap care apare în practicile oculte de la *Cavalerii Templieri* din Evul Mediu până în ziua de astăzi, chiar și în desenele animate sau jocurile pe computer, Rai Man-Omul Ploii, diavolul la care se referă artiștii când declară că și-au vândut sufletul, scoaterea în evidență a degetelor arătător și mic, care arată coarnelor diavolului, steaua cu cinci colțuri-semnul pentalfa, care întors arată imaginea unui cap de țap, ș. a.

---

⁷ *Ibidem*.

În muzica satanică sunt implicați atât interpreți străini cât și români. Mesajele satanice transmise, pot fi ascultate, fie direct, fie prin rularea inversă a unor melodii, metodă descrisă pentru prima dată în *Cartea magiei*, scrisă în anul 1913 de către Aleister Crowley, ocultist, magician și luciferian declarat. Referitor la derularea inversă el a declarat: *Lasă-l pe el ... să asculte înregistrări derulate invers ... să practice vorbitul invers ... eu sunt el, lasă-l să spună*. Știm că intenția lui Lucifer a fost tocmai aceea de a se identifica cu Dumnezeu sau chiar de a fi mai mare ca El. Tehnica aceasta, folosită inițial în ritualuri oculte pentru a provoca spirite și duhuri satanice, a fost experimentată, pentru prima dată, după apariția discurilor și dezvoltarea mijloacelor de redare muzicală, de formațiile muzicale *The Beatles* în anul 1969 și *Led Zepelin*.

Fenomenul a continuat și s-a dezvoltat până în zilele noastre. Astfel, în piesa *It's my life*, interpretată de mai mulți artiști muzicali, versul acesta, în traducere *E viața mea*, la derularea inversă se aude: *Îl iubesc pe satana*. În albumul scos de Gwen Stefani, în anul 2006, și intitulat *Wind It Up*, se pot asculta mai multe mesaje satanice cum ar fi: *Ce prostuți, ce fraieri ... da, îl iubesc pe satana ... poate că dacă Dumnezeu ar trăi ... oh, rău ar trăi Dumnezeu*. Tot în anul 2006 cântăreața Hannah Montana lansează discul *The Best of Both Worlds*, în care se pot asculta invers, mesajele: *Iubire de vânzare. Tu te gândești, te întrebi de ce o vreau ? Ei bine ! Eu cred că în final a atins această lume ... tu crezi că noi suntem tari, atunci deșteaptă-te !*. Sunt foarte multe mesaje satanice transmise direct, dintre care îl amintim doar pe cel exprimat în albumul *Fabulous*, lansat în 2007 de formația *HSM 2*, cu următorul conținut: *Iad, Satana, ascultă-ne acum Satana*.

În genul muzical rock, și mai ales în *rock metallica*, diavolul se manifestă cu toată puterea sa distrugătoare. Ascultată cu rezervă încă de la începuturile ei, muzica rock a devenit flagelul care ucide milioane de suflete. Robert Johnson, considerat regele *Delta Blues* și fondatorul *rock & roll*-ului, și-a vândut sufletul satanei, primind în schimb talentul de a cânta la chitară și faimă internațională. Elvis Presley, Jerry Lee Lewis și Little Richard au declarat că sunt

posedați de diavol. Există chiar o înregistrare din anul 1960 în care Jerry Lee Lewis declară: *„Îl am pe diavol în mine. Dacă nu l-aș fi avut aș fi fost creștin.* El susținea că va ajunge în iad pentru că îi oferă servicii lui Satana. George Harisson a declarat că folosea muzica pentru a-i întoarce pe oameni de la Hristos la diavol și pentru a-i păcăli a introdus în cântări termenii *Aleluia și Bunul Dumnezeu.* Formația *AC/DC* în melodia *Sunetul iadului* invită mulțimea de oameni în adâncul iadului prin versurile: *„Ești doar un tânăr dar trebuie să mori, Nu vom lua prizonieri, nu vom cruța vieți, nimeni nu pune de o luptă. Ascultă clopotul, te va duce în iad, Satana te va lua. Dacă ești de-al diavolului atunci ești prieten cu mine ...* Tot această formație cântă despre vinderea sufletului diavolului în schimbul faimei în muzica rock. Marilyn Manson declară pe scenă într-unul din concertele sale: *„Să luăm o pauză și să auzim ce are el de spus aici. El spune că trebuie să fim salvați ca să ajungem în rai.* Pe moment ai crede că e vorba de Dumnezeu, dar adaugă: *„Nu vom mai fi suprimați de creștinism.* Și exemplele pot continua cu Madonna, Michael Jackson, Kathy Perry, Kanye West, Jay Z, Bob Dylan, ș. a., care au recunoscut, fie în interviuri, fie pe scenă, că și-au vândut sufletul diavolului pentru a ajunge celebri.

În mijlocul unei lumi deja debusolate, muzica rock înseamnă, adăugarea zbuciumului peste zbucium. Oamenii nu se sinucid ascultând muzică religioasă, clasică, ușoară sau populară etc. Ascultătorii muzicii rock, însă, devin recalitrânți și brutali, dornici de răzbunare prinucidere, afișează manifestări asemenea oamenilor stăpâniți de diavol din timpul Mântuitorului. Omul se cunoaște din manifestările exterioare. Adepții muzicii rock afișează un comportament ce te înspăimântă: își mișcă capul după ritmul muzicii asemenea unor demonizați, distrug instrumentele muzicale sau le dau foc, se aruncă în mulțimea fanilor, urlă, sunt în stare săucidă. Oare acestea trebuie să fie efectele adevăratei muzici? Cel mai grav pericol pentru majoritatea adepților muzicii rock constă în faptul că ei nu mai fac distincția între diavol și Dumnezeu. În cântările lor, îl numesc pe diavol, *dumnezeul meu.* Unii interpreți ai muzicii rock declară pe față că ei îl slujesc pe Lucifer, care-i îndeamnă la

blasfemie, la negarea statutului lor de oameni, la profanarea a tot ce este sfânt și dumnezeiesc. Ei poartă foarte adeseori crucea la gât sau pe haine pentru a o profana, iar interpreta de muzică rock, Madonna, a declarat într-un interviu: *Port crucea pentru că este sexy; are pe ea un om gol*. Tot ea a recunoscut că aude uneori voci interioare care o inspiră și că viața ei este un iad. Michael Jackson făcea în dansul său scenic semnul fulgerului, cu ajutorul corpului, semn ce reprezintă căderea căderea îngerilor, după spusele Mântuitorului Iisus Hristos: *Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer* (Lc. 10, 18). Parte din discurile înregistrate cu muzică rock sunt duse la preoții satanici spre sfințire. Sunt formații ce poartă numele fiarei, 666, sau au acest număr imprimat pe trup, haine sau discuri și chiar melodii purtând acest titlu. Aproape toate formațiile de muzică rock promovează astăzi cultul lui Antihrist și al blasfemiei, alcoolismului, perversiunilor sexuale, adulterului, crimei, suicidului etc.

Nici industria muzicală românească nu duce lipsă de interpreți care au îmbrățișat acest gen de muzică. Câteva exemple: Delia, în videoclipul intitulat *Dale*, apare alături de piramidă, simbol satanic și face cu mâinile semnul ochiului care vede tot și care încadrat în piramidă reprezintă simbolul *Illuminati*. În alte imagini simbolizează cu degetele coarnele de pe capul lui Baphomet. Antonia, arată semnul lui Baphomet în videoclipul melodiei *Jameia*. Andra, arată semnul lui Baphomet, dar și Semnul bestiei-666, în videoclipul melodiei *Inevitabil va fi bine*. Cabron, arată semnul bestiei-666, în videoclipul melodiei *Iarna pe val*. Recunoaște, în melodia *Goana după bani*, că și-a oferit sufletul diavolului pentru bani și faimă. Pe coperta albumului *Prin ochii mei*, arată, cu ajutorul mâinilor, semnul piramidei. Nane face cu mâna dreaptă semnul piramidei, iar pe șapcă are imprimată steaua în cinci colțuri, care se află pe capul lui Baphomet. Alessia, arată semnul lui Baphomet în videoclipul melodiei *Plouă*. Alex Velea recunoaște, într-un interviu televizat, că a pactizat cu diavolul și arată semnul lui Baphomet în direct. Tot el spune că orice detaliu și simbol dintr-un videoclip sunt controlate. Trebuie menționat că nu toți interpreții care arată semne satanice au făcut și un pact cu diavolul. Mulți au ajuns în top datorită

talentului lor, iar aceste semne sunt impuse în videoclipuri de producători, care, la rândul lor, sunt dirijați de *Illuminati*.

d) Câtă credibilitate și câți adepți are muzica satanică ?

Din păcate, discotecile, cluburile, sălile de spectacol și stadioanele, sunt pline astăzi de tineri ce-și otrăvesc sufletul prin muzica satanică, care nu este reprezentată neapărat prin muzica rock, ci prin orice fel de muzică comercială, care nu naște în noi sentimente dumnezeiești sau umane. Muzica malefică trebuie să fie un semnal de alarmă pentru toți creștinii, care își pun în pericol familiile ce pot fi distruse din cauza acestui gen muzical. Pericolul vine și din faptul că foarte multe familii tinere, soț și soție, frecventează cluburile și participă la aceste spectacole demonice, dând exemplu negative copiilor lor. Statisticile cu oameni decedați la concertele de muzică rock, mai ales în Rusia, Mexic, România și Franța, sunt înfricoșătoare, dar și concludente pentru pericolul participării la astfel de concerte.

3. Remedii din partea Bisericii și societății civile, îndeosebi a *mass-mediei*, pentru a conștientiza și salva tineretul de acest pericol major

Sunt multe remedii pentru ieșirea din astfel de situații, numai de-ar fi ascultate și îndeplinite.

Unul dintre ele a fost sugerat de către Patriarhul României, Preafericitul Daniel, după incendiul de la clubul Colectiv. *Noi așteptăm tinerii să vină la biserică, nu la club*, remarcă ce a deranjat mare parte din cetățenii țării noastre, care consideră că doar Biserica are datorii față de creștini, nu și invers, și care se solidarizează doar atunci când este de aruncat cu pietre în Biserică, nu și duminică de duminică sau în sărbători, când ar trebui să lase preocupările lumești și să vină la slujbele religioase, pentru a vedea că lucrurile stau cu totul altfel, față de cum le vedem noi în mod obișnuit. Ne-a marcat pe noi toți dezastrul din clubul Colectiv, pentru că fiecare, într-un

moment de rătăcire, puteam fi acolo, sau cineva din apropiații noștri, dar lucrurile sunt total diferite când trebuie să analizăm învățătura Bisericii, față de comportamentul nostru moral. Pentru motivele care au cauzat ceea ce s-a întâmplat acolo a fost acuzată, inițial, tot Biserica. În acele zile de cumpănă s-a văzut câtă credință are societatea civilă și de ce suntem în stare în încercările care ne marchează viața. Dar am putut observa și cât de ușor pot fi manevrați oamenii când sunt conduși din umbră. Majoritatea tineretului ieșit în stradă nu era de acord cu lozincile scrise împotriva Bisericii și cu ce se striga, în necunoștință de cauză, referitor la așa-zisa neimplicare a Bisericii în viața socială, în zidirea de spitale și altele. Că nu erau de acord toți cei prezenți acolo cu aceste acuzații, știm. Dar cine îi întreba pe ei dacă erau de acord sau nu? Televiziunile prezentau insistent lozincile respective și nici un interviu luat, chiar de la oameni mai în vârstă, nu apăra Biserica, încât este cu neputință de înțeles intenția celor care slujesc televiziunea publică. Nu poți să nu gândești că reporterii își alegeau oamenii cu care să stea de vorbă. Inițial tineretul a ieșit în stradă din revoltă pentru ce s-a întâmplat în acele zile, după care, brusc, lucrurile au degenerat împotriva bisericii, ca principală vinovată pentru cele întâmplate. De ce nu s-a făcut o statistică privind apartenența religioasă a tinerilor recalitranti, care afișau sloganul: *Vrem spitale și nu catedrale!* Și aici lucrurile sunt diferite. Când trebuie să ajutăm biserica printr-o taxă infimă care se cere anual și care privește doar susținerea și nu îmbogățirea ei, nu toți suntem receptivi. Comentăm însă, atunci când alții o fac de bună voie și din credința lor și vrem să facem spitale din banii pe care aceștia îi donează Bisericii, la care, cei care cârtesc, nu au contribuit cu nimic și nici nu cunosc, pentru că nu vor, în câte acte de caritate se implică Biserica. O întrebare pentru aceștia. Taxele și impozitele majore se plătesc la Biserică sau la stat? Și atunci de ce nu-și face statul datoria față de cetățeni? Biserica a construit multe spitale, aşezăminte sociale, azile ș. a., dar cei care aruncă cu pietre nu sunt interesați să studieze acest adevăr. Marile orașe ale Europei, și nu numai, au catedrale construite în zeci de ani și prin costuri imense. Noi nu avem în capitala țării așa ceva, iar acum, când multe personalități, și

oameni de rând, se implică în realizarea acestui edificiu, reprezentativ pentru neamul românesc și cu adevărat necesar, tot cei care nu contribuie cu nimic comentează, cu toate că nu s-a impus nici un fel de taxă și nu sunt obligați în nici un fel să-și aducă vreun aport material.

Felul nostru de a fi, prezentul și viitorul nostru spiritual, se definește prin ceea ce credem și în cine credem. Ori, dacă rânduielile bisericii îți arată că zilele de miercuri și vineri trebuie petrecute în post și rugăciune, iar tu faci total invers, e vinovată tot Biserica ? Sau, de ce nu ne scandalizăm, cu toate că se mai întâmplă în unele parohii, când preotul participă la cei care se sinucid, dar merge în urma alaiului de înmormântare, iar cel decedat este privat de slujba normală de înmormântare ? Ce exemplu ar da Biserica dacă preotul ar predica la înmormântare despre cel vicios ca și despre cel care vine la biserică doar de câteva ori în timpul vieții sale pămâtenă ? Am da, în felul acesta, un model pentru tinerilor noștri, sau am încuraja păcatul ? Dacă Biserica este judecată la fel și când urmează calea cea dreaptă, conform canoanelor și rânduielilor bisericesti, cum ar fi judecată dacă nu ar respecta aceste reguli ? Învățăturile divine se predică în biserică și nu în localuri, cluburi sau stadioane așa cum fac sectanții. Ieșirea din impas se poate realiza doar prin părăsirea oricărui anturaj vicios, schimbarea vieții și unirea cu Hristos prin spovedanie și împărtășirea cu Sfintele Taine, dătătoare de viață veșnică. Predica la capul unui om care nu a avut tangență cu Biserica decât la botez, cununie și înmormântare, nu poate conține multe laude și nici rugăciunile nu ajută prea mult într-un astfel de moment. Să nu confundăm toleranța cu acceptarea și încurajarea păcatului prin călcarea legii morale !

Un alt remediu ar consta în sortarea prietenilor. Sfântul Apostol Pavel spune: *Tovărășiile rele strică obiceiurile bune* (I Cor. 15, 33), iar în alt loc Mântuitorul adaugă: *Poate orb pe orb să călăuzească? Nu vor cădea amândoi în groapă?* (Lc. 6, 39). De aceea, *pe cel rău scoateți-l din mijlocul vostru* (I Cor. 5, 13). Timpul liber se poate ocupa și în alt mod: prin practicarea unui sport, participarea la concerte de muzică simfonică, ușoară sau populară,

vizionarea unui film bun, a unei piese de teatru etc. Să avem mare grijă că *potrivnicul nostru, diavolul, umblă, răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită* (I Pt. 5, 8).

Colaborarea mai atentă dintre familie și școală ar rezolva mare parte din problemele tinerilor. Sunt tineri din familii bune care nu învață acasă, ci la școală, de la colegi și prieteni, să fumeze, să se drogheze, să asculte orice gen muzical, în special muzică satanică, să frecventeze localurile și jocurile. În societatea veche se cultivau artele frumoase din familie. Prietenii cântau între ei la diverse întâlniri, iar repertoriul era ales cu grijă. Ori, astăzi nu se mai cântă, nu se mai fac hore, unde participa toată lumea satului românesc. Nu mai suntem un popor care să cântăm împreună la diferitele ocazii, sau măcar să ascultăm muzică bună. Tehnica ne-a transformat în persoane individualiste, egoiste și singuratice. Dacă părinții ascultă manele, atunci când invită pe cineva, ce model vor avea copiii ? Tinerii care intră în contact cu societatea, neavând exemplul din familie, acceptă ușor orice fel de muzică. Suntem defavorizați și de faptul că în clasele primare muzica nu este privită la adevărata ei valoare. Apoi, școlile de muzică sunt puține și din cauza faptului că nu mai au candidați. Putem vorbi aici, iarăși, de rolul Bisericii în formarea muzicală a tinerilor, prin secțiile de muzică bisericească, seminarii și facultăți de teologie.

Referitor la aportul *mass-mediei* privind recuperarea tineretului astăzi, aprecierile noastre nu sunt tocmai favorabile. Mass-media promovează spectacolele, care, în loc să ajute tineretul, mai mult îl afundă. Să ne referim doar la concursul *Eurovision* și la felul cum arătau câștigătorii din anul 2006, formația *Lordi*, din Finlanda, care a interpretat piesa *Hard Rock Hallelujah*. Îmbrăcămintea, gestică, textul, mișcarea scenică, simbolurile, toate erau anti-creștine și diavolești. Și cu toate acestea au primit cele mai multe voturi. Atunci ne-am dat seama, cu înfricoșare, în ce fel de Europă trăim ! Poate să-mi spună cineva, ce ar fi trebuit să explic copiilor mei, care urmăreau gala de premiere împreună cu mine ? Sau, ce explicație trebuie să dai unui om cu principii sănătoase și morale, privitor la (nici nu știu cum să-i spun: el sau ea ?) persoana

câștigătoare a *Eurovision*-ului din anul 2014, pe numele său Conchita Wurst, îmbrăcată cu haine femeiești și purtând barbă ?

Revenind la țara noastră, unde exemplele sunt multe și pot constitui obiect de studiu pentru volume întregi, cum putem explica faptul că la selecția pentru *Eurovision*-ul din anul 2015, găzduit de Suedia, publicul a votat, în premieră, sută la sută, ca să fim reprezentați de Ovidiu Anton, rocker declarat, care în timpul anunțării câștigătorului arată țării întregi, majoritar creștine, simbolul coarnelor de diavol ? Pentru un tânăr, mai ales, informația văzută și auzită poate fi determinantă. Fiind la vârsta la care se caută modele, dacă acestea nu sunt prezentate de familie, școală, societate sau mass-media, tinerii nu pot fi garanția unei viitoare societăți viguroase și sănătoase. De cele mai multe ori ne plângem soarta copiilor noștri când e prea târziu. Ratăm momentele importante când copilul trebuie dus la biserică, învățat cu cele sfinte, cu rugăciunea zilnică, cu respectul față de oameni și frică față de Dumnezeu.

Concluzii

Recunoscută drept cea mai frumoasă dintre arte și folosită, inițial, pentru slujirea frumosului și al binelui, muzica și-a pierdut, în timp, această calitate supremă. Suntem, totuși, plini de nădejde, deoarece mare parte a genurilor muzicale nu s-au îndepărtat de scopul inițial și de modul în care trebuie folosită această artă pentru mântuirea noastră și a semenilor noștri. Folosită în moduri diferite, muzica poate fi instrument de mângâiere sau armă care distruge și afundă omul în prăpastia și în pustiul adâncului. Nici natura nu reacționează la fel în fața muzicii. Sunt flori care se deschid pe fundalul unei muzici liniștite și care își închid petalele la audierea unor melodii zgomotoase și discordante.

Societatea de azi este controlată și dirijată din umbră pentru ca lucrurile să degeneze astfel. Crizele reale, sau inventate, au drept urmare oameni stresați, care trăiesc în case mari, dar sunt triști, înglodați pe viață în datorii, fapt pentru care mulți aleg să plece din țară, iar tinerii rămân în urmă dezorientați și ușor de manevrat, fără perspectiva unei vieți normale, la care contribuie, substanțial, societatea cu patimile ei. Depindem de toate acestea, dar, de fapt, aceasta este lupta de dus. *Nimeni nu poate sluji la doi domni - ne învață Mântuitorul Iisus Hristos - căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona (Mt. 6, 24).* Prin voia noastră liberă trebuie să alegem de partea cui suntem !

Bibliografie

1. *** *Biblia sau Sfânta Scriptură*, ediție jubiliară a Sfântului Sinod, tipărită cu binecuvântarea Prea Fericitului Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, București, Edit. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 2001.
2. Braniște, Ene, *Temeiuri biblice și tradiționale pentru executarea cântării în comun*, în Studii Teologice, anul VI, nr. 1-2, ianuarie-februarie, 1954, p. 17-38.
3. Nechita, I. V. Costel-Mirel, *Pastorația prim muzică*, Sibiu, Edit. Arhip Art, 2009.

4. Sfântul Vasile cel Mare, *Scrieri. Omilii la Hexaemeron. Omilii la Psalmi. Omilii și cuvântări*, traducere de Dumitru Fecioru, București, Edit. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1986.

5. Stăniloae, Dumitru, *Cântarea liturgică comună, mijloc de întărire a unității dreptei credințe*, în *Ortodoxia*, anul XXXIII, nr. 1, ianuarie-martie, 1981, p. 58-72.

6. Stăniloae, Dumitru, *Filocalia*, vol. I, ediția a IV-a, traducere, introducere și note de Dumitru Stăniloae, București, Edit. Harisma, 1993.